

Parashat Tzav **The Relevance of Offerings Today** **Rabbi Shai Finkelstein**

ויקרא פרק ו פסוקים א-ב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֻּקַּד בּוֹ:

רש"י הירש פרק ו פסוק א

הפרשה הקודמת תיארה את הסוגים השונים של הקרבנות; קרבנות נדבה: עולה, מנחה ושלמים; וקרבנות חובה המכפרים על חטא: חטאת ואשם. נתבארו שם הלכות שונות של הקרבנות; וידיעת הלכות אלה חשובה גם לבעלים המבקשים במ את קירבת ה'. עתה ההלכות המבוארות בשני הפרקים הבאים משלימות את התיאור הזה; אך הן נוגעות בעיקר לכהנים, שנצטוו על הקרבת הקרבנות; ומשום כך הן אמורות בייחוד לאהרן ולבניו. בהתאם לכך נשתנה גם סדר הקרבנות: אין הם מסודרים על פי הסיבה שגרמה להם - חובה או נדבה - אלא על פי דרגת קדושתם: קדשי קדשים וקדשים קלים. לפיכך נמנו תחילה עולה, מנחה, חטאת, אשם - ושלמים לאחריהם.

אור החיים פרק ו פסוק ב

ובדרך רמז תרמוז כל הפרשה על גלות האחרון שאנו בו לנחמנו מעצבון נפשנו, כי כל איש ישראל מאנה הנחם נפשו בראות אורך הגלות, נראה למי דומה, למצרים ת', לבבל ע', לשניהם יחד ת"ע, והן היום אלף ותרע"ב מה אייחל עוד, ולא גלות לבד אלא ענוי מהאומות כי כל גוי וממלכה בכני ישראל יעבודו, ואשר זה יסובב חשוב לא טוב, כי שפת אמת לא הוכרה בכוננת והאריכה לשון שקר, ובא הצופה ומביט עד סוף כל הדורות קורא הדורות מראש והודיע למשה לזרז לישראל ובראשם בני תורה שפתי כהן אשר תורה יבקשו מפיהו אהרן ובניו להודיע לדורות את הדבר הזה, זאת תורת העולה, אמר זאת למעט כל העליות שאין כמוה עולה, וחזר ופירש מי הוא זאת, ואמר הוא העולה כבר דכתיב (שה"ש ג) מי זאת עולה מן המדבר. על מוקדה על המזבח הם ב' פרטים שאנו בהם, הא' שאנו בני תורה מה שאין בכל האומות, והב' שאנו מיוסרים בגלות ויסורין ודלות, כנגד התורה אמר על מוקדה שנמשלה התורה לאש, וכן תמצא שאמרו ז"ל (תענית ד) האי צורבא מרבנן דרתח אורייתא וכו', וכנגד הגלות וענפיו אמר על המזבח כי היסורין מתיחס להם שם מזבח להיותם כפרה, וכן הוא בלשון חכמים (ברכות ה). והודיע הכתוב כי באמצעות ב' דברים תהיה עלייתנו מיועדת בהפלגות המעולות משונות לשבח שבחים אשר לא היה ולא יהיה. וביאר עד מתי יהיו ישראל בגדר ב' דברים אלו, כל הלילה שהוא זמן הגלות הנמשל ללילה שומר מה מלילה (ישעי' כא) וכן בפסוק ליני הלילה דרשו ז"ל על הגלות עד הבוקר שהוא זמן שיריק עלינו כבודו ואתא בוקר, והזמן הוא אחר עבור ת"ק לאלף הששי.

רש"י פרק ו פסוק ב

צו את אהרן - אין צו אלא לשון זרוז מיד ולדורות. אמר ר' שמעון ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש בו חסרון כיס.

Rav on Chumash Vayikra 6:2 (Aton Holzer Summary)

The Torah often uses variants of the word צו in discussing service in the Mishkan—for example וְאֶתֶּה תְּצַוֶּה (Ex. 27:20). Rashi on this verse provides the following background: [The word] צו is meant to express urgency [ziruz] for both the immediate moment and for future generations [miyad uledoros]. The Torah must especially express urgency in a situation where there is a loss of money. Many mitzvos can involve monetary loss. Why is the word צו used specifically in the context of the sacrifices? The loss of money is intrinsic to certain mitzvos, such as the mitzvah of giving charity. Thus, the verse states: Command the children of Israel that they shall give to the Levites from their hereditary possession cities in

which to dwell (Num. 35:2). The word זָרָז is used when a loss of assets is intrinsic to the mitzvah. Offering a sacrifice similarly involves such a loss of assets.

Rashi uses the term *ziruz*, or urgency, in describing how this mitzvah is to be fulfilled. There is an urgency associated with mitzvos that involve monetary loss.

What is the meaning of the word *ledoros* (for future generations) in this context? The mitzvos of mezuzah, tefillin and Shabbos are clearly *ledoros*. Thousands of years have gone by, and these mitzvos are observed as they had been when they were originally given. But in what way are the mitzvos of the Mishkan practiced today? There has been no *korban tamid* for almost two thousand years! In what sense does the mitzvah of offering *korbanos* continue?

The Gemara in Megillah 31b recounts a conversation between God and Abraham in the context of the *Bris Bein Habesarim*, the Covenant Between the Pieces (Gen. 15). Abraham asked how he was to know that God would not forsake Israel if they sinned. God answered, “In the merit of the [Temple] sacrifices.” Abraham insisted that this merit is fine when these sacrifices are in existence, but what was to happen after the destruction of the Temple? God replied that if the Children of Israel learned the laws surrounding the sacrifices, He would consider their study as a virtual sacrificial offering. When we cannot offer sacrifices, we recite the *halachos* pertaining to them as a substitute.

There is a *Mikdash* in our days as well—not physically, but through halachic study. This is the *mesorah* of Torah Sheb’al Peh, the Oral Law. Today, we read *Parashas Shekalim* as if the *Beis Hamikdash* was still standing; it is *ledoros*. *Parashas Parah* reminds us to be ritually pure so that we may bring the *korban pesach*. Although we no longer offer a *korban pesach*, we read *Parashas Parah* as if the *Beis Hamikdash* still exists.

Rebbe 6:2

...Just as there are active (completing the process that began with its slaughtering) and preventive (not letting the deadline for its burning pass) aspects of burning up the fats on the Altar, there are both active and preventive aspects in the process of refining our pursuit of pleasure. The active aspect is performed “by day” and the preventive aspect “by night”. Metaphorically, “day” signifies those aspects of our lives that are open expressions of spiritual “light” i.e. Divine consciousness: studying God’s Torah and fulfilling His commandments. “Night” in contrast,

signifies all other mundane aspects of our lives, whose Divine dimension is obscured by the “darkness” of materiality. Thus, the twofold obligation to place the fats on the altar -fire both during the day and night indicate that we must transmute our self-oriented pleasure into God-centered pleasure both when involved in spiritual pursuits as well as when engaged in our own mundane affairs

Torah

He called to Moses: The alef of the word for "He called" (ויקרא), the first word in the Book of Leviticus.